

opfattelse støttet af Nationalbanken og andre økonomer, at det, vi står med i øjeblikket, er en midlertidig afmatning i konjunkturerne.

Jeg håber, når Irakkrigen forhåbentlig snart er lagt bag os, at der sker et opsving i de internationale konjunkturer igen. Men det er selvfølgelig klart, at hvis der ikke sker et sådant opsving og vi kan se, at der er en varig afmatning eller en længerevarende afmatning, ja, så er vi da nødt til at diskutere nogle af de her ting.

Jeg er da også bekymret for, om ledigheden måtte stige yderligere. Jeg vil bare sige, at vi følger udviklingen nøje, og når der sker en afklaring omkring Irakkrigen, og hvis vi står over for en afmatning, der er længerevarende end det, økonomer og Nationalbanken regner med i øjeblikket, ja, så må vi jo se på sagen igen.

Sandy Brinck (S):

Jamen så kom vi så langt, at ministeren er enig med os i, at ledigheden stiger. Så er der i hvert fald historisk grundlag for at antage, at de, som har den svageste tilknytning til arbejdsmarkedet, også er dem, der rammes først af ledighed og de konsekvenser, det selvfølgelig har for den enkelte og for den enkeltes familie.

Men jeg synes ikke, at ministeren på nogen måde viser, at regeringen sådan kerer sig voldsomt for disse personer, når det er sådan, at ministeren – sådan hører jeg det – lægger op til, at vi må sætte os ned med korslagte arme og vente på opsvinget, som så i øvrigt skal komme udefra, kan jeg forstå.

Det er så afgørende for, at pensionsreformen skal kunne fungere, at de her job er der, og at der er et arbejdsmarked, som er rummeligt nok til også at kunne have de mennesker, som ikke kører i femte gear, som ikke har hundrede procents arbejdsevne, og dem kerer vi os om.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er fuldstændig enig i, at det er afgørende i de kommende år, at vi får skabt et rummeligt arbejdsmarked, at vi får skabt en forståelse for på virksomhederne og blandt medarbejderne på virksomhederne, at med hensyn til mennesker med handicap eller andre hindringer – hr. Ole Stavad nævnte spørgsmålet om udlændinge på arbejdsmarkedet – skal vi i fællesskab yde en indsats. Det betragter jeg også som en af de allerstørste opgaver, vi står med i det danske samfund.

Jeg synes, når jeg ser på, hvordan debatten foregår rundtomkring på virksomhederne, og hvad der gøres, at jeg kan spore en voksende interesse for at påtage sig et socialt ansvar, en interesse for, at man i lokalsamfundet går ind og sikrer beskæftigelse til folk, som ikke er 110 pct. fit for fight som hovedparten af medarbejderne.

Så jeg tror, at vi, hvis vi holder den her debat i gang og påvirker holdningen, i løbet af de kommende år kan skabe en forståelse for, at vi alle sammen har en forpligtelse på det her område. Jeg vil i hvert fald yde mit bidrag til, at vi kan holde dampen oppe under de her kedler selv under en midlertidig afmatning i konjunkturerne.

Kl. 17.00

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Sandy Brinck for det sidste spørgsmål.

Sandy Brinck (S):

Jeg vil bare sige, at det jo er godt at have forhåbninger til de kommende år, men i og med at førtidspensionsreformen trådte i kraft den 1. januar, er der altså nogle mennesker, der har behov for et skåne- eller fleksjob nu.

Ministeren har heller ikke bekræftet, hvad jeg kan se ud fra Danmarks Statistik, nemlig at, ja, der er vækst, men væksten er dalende. Det burde efter min overbevisning give anledning til, at regeringen ikke bare taler varmt for at prøve at ændre holdningen med snak og taler, men rent faktisk også gjorde noget konkret. Jeg må så konstatere, at det ikke er det, regeringen har i sinde.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er meget ked af, at mine pædagogiske evner er så ringe, at jeg har givet indtryk af, at jeg ikke interesserer mig for, at mennesker, der mangler fuld arbejdsstyrke, har mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Jeg opererer netop i mit virke med noget andet, for en af de grundsætninger, jeg har lært i den korte karriere, jeg har gjort som beskæftigelsesminister, er, at det er helt afgørende, at man har en tilknytning til arbejdsmarkedet, og at en lille tilknytning til arbejdsmarkedet er bedre end ingen tilknytning til arbejdsmarkedet.

Derfor er det noget, jeg lader mig lede af i arbejdet, altså at finde metoder, så folk kan få en tilknytning, næsten uanset hvad, havde jeg nær